

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Ing. M., N.**, proti žalovanému **Z., B.**, zastúpenému JUDr. F., Advokátska kancelária F., B., **o zaplatenie 874,41 Eur a prísl.**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 18 C 77/2011, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. mája 2013 sp. zn. 3 Co 595/2012 a 3 Co 600/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 4. júna 2012 č.k. 18 C 77/2011-180 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 874,41 Eur. Zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 52 Eur.

Rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva SR č. 3215/1999 - A bola D. dňa 1.7.1999 zrušená a vstúpila do likvidácie. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 7 K 70/01 zo dňa 20.4.2001 vyhlásil na majetok úpadcu D. konkurz. Správca konkurznej podstaty JUDr. T. dňa 25.5.2005 vydal Platobný výmer č. X., na základe ktorého uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť na účet úpadcu 5.871,- Sk titulom dlžného poistného a poplatok z omeškania vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy do dňa zaplatenia poistného.

Na základe súhlasu konkurzného súdu došlo k predaju súboru pohľadávok úpadcu žalovanému. Žalovaný dňa 24.6.2008 podal na Okresný súd Trenčín návrh na vykonanie exekúcie (sp. zn. 62 Er 1295/2008). Súd vydal poverenie 7.7.2008.

Exekučný titul (platobný výmer č. X.) bol súdom vyhlásený za nulitný akt, ktorý nebolo možné vykonať a z uvedeného dôvodu bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a bola zastavená. Exekúcia teda nemala vôbec prebehnúť.

Súdny exekútor na základe žiadosti žalobkyne na vrátenie vymožených peňazí poukázal žalobkyni 216,76 Eur - trovy exekúcie a sumu 874,41 Eur odmietol vrátiť z dôvodu jej prevedenia žalovanému.

Poukázal na to, že všetky vymožené finančné prostriedky od žalobkyne boli vymožené neoprávnene a preto mali byť žalobkyni vrátené s poukazom na § 451 Občianskeho zákonníka, zaviazal žalovaného na ich zaplatenie.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovaného rozsudkom z 9. mája 2013 sp. zn. 3 Co 595/2012, 3 Co 600/2012 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a žalobkyni nepriznal trovy odvolacieho konania. Rozhodol tak po zistení, že oba výroky rozhodnutia okresného súdu sú vecne správne (§ 219 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 a § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa mala v odvolacom konaní úspech, trovy konania si však neuplatnila, preto odvolací súd rozhodol, že žalobkyni trovy odvolacieho konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, navrhol ho zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Považoval napadnutý rozsudok za nedostatočne odôvodnený, teda arbitrárny, čo v konečnom dôsledku spôsobuje jeho nezákonnosť. Mal za to, že odvolací súd sa v rozsudku žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal s nosnými dôvodmi odvolania, čím *inter alia* trpí rozsudok nepreskúmatelnosťou. Mal tiež za to, že odvolací súd nielenže vyslovil nesprávne závery v rozpore so skutkovým stavom a vykonanými dôkazmi, ale dokonca tieto závery nedostatočne odôvodnil. Pritom porušenie právnych noriem v dôsledku svojvôle (napr. nerešpektovaním kogentnej normy) alebo v dôsledku interpretácie, ktorá je v zjavnom rozpore s princípom spravodlivosti, potom zakladá porušenie základných práv a slobôd.

Podľa názoru dovolateľa je aj predmetná časť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu arbitrárna a ústavne neudržateľná, keďže nie je náležite odôvodnená a nespĺňa ani požiadavky kladené na spravodlivý súdny proces. Nutnosť odôvodniť súdne rozhodnutie je daná aj verejným záujmom, lebo je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný a že rozhodovanie súdov je kontrolované verejnosťou. Máme za to, že za náležité odôvodnenie nemožno považovať také, ktoré je len reprodukciou znenia zákona, na základe ktorého sa rozhoduje.

Dovolateľ mal zároveň za to, že v predmetnom konaní sa rozhodovalo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ale o uplatnenom nároku navrhovateľa vo vedenom konaní mal rozhodovať Ú., so sídlom Ž., IČO: X. (ďalej len „Ú.“)

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a skutočnosti navrhol, aby dovolací Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovaného nevyjadrila.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Podľa § 238 ods. 5 veta prvá O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo

sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 veta tretia O.s.p.).

Z hľadiska legislatívno-technického bol v § 238 O.s.p. zvolený taký spôsob vyjadrenia prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu, so zreteľom na ktorý je zrejmé, že ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. je [špeciálnym (v zmysle konkrétnejším)] ustanovením, ktorého aplikácia má v zmysle právneho princípu „lex specialis derogat legi generali“ prednosť pred (všeobecnejšími) ustanoveniami § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozsudku zo 14. decembra 2006 sp. zn. 3 Cdo 246/2006, ktorý bol uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 6/2007, uviedol, že v prípade, na ktorý dopadá ustanovenie § 238 ods. 4 a 5 O.s.p., je zo zákona vylúčená prípustnosť dovolania, i keby smerovalo proti rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Pokiaľ výška peňažného plnenia, o ktorom rozhodoval odvolací súd, neprekročila v určitej veci násobky minimálnej mzdy uvedené v § 238 ods. 5 O.s.p., je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu neprípustné, i keď smeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že ak boli žalobou uplatnené samostatné práva so samostatným skutkovým základom (v preskúmvanej veci ide o tento prípad), prípustnosť jednotlivých častí dovolania, ktoré sa týkajú týchto práv, treba posudzovať samostatne.

V preskúmvanej veci bola žaloba podaná 19. mája 2010. Výšku minimálnej mzdy v deň jej podania určoval § 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 5441/2009 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy. Podľa tohto ustanovenia predstavovala minimálnu mzdu suma 307,70 €; to znamená, že jej trojnásobok bol 923,10 €.

Pokiaľ ide o samotnú istinu, napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu sa týka peňažného plnenia, výška ktorého je 874,41 Eur. Prípustnosť dovolania je vzhľadom na to vylúčená priamo zo zákona ustanovením § 238 ods. 5 O.s.p.

Dovolanie žalovaného by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, iba ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania

nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ namietal, že napadnutým rozhodnutím mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdmi, keď súd svoje rozhodnutie dostatočne nezdôvodnil (§ 241 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v náväznosti na ust. § 237 písm. f/ O.s.p.). Tiež namietal, že sa rozhodlo o veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ v náväznosti na ust. § 237 písm. a/ O.s.p.) a z obsahu dovolania namietal aj to, že súdy vec nesprávne právne posúdili (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), nezakladá ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (viď R 54/2012).

Keďže prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, keď odvolací súd vec, ktorá patrí do právomoci súdov, svoje rozhodnutia o peňažnom plnení ako aj o trovách konania dostatočne zdôvodnil, Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania (z procesných dôvodov) sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania, ich náhradu jej však nepriznal nakoľko si ju neuplatnila (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.)

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. októbra 2015

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová